

Kalemim Ve Ben

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 06 Temmuz 2013

Anlatmak istediğim ne varsa;
Kalemim sürekli isyanlarda,
Almış başını gidiyor tüm sözler;
Satır, sayfa yetmez oldu.
Tüm duygular çırpınıştı
Ve dalga dalga süzülüyor
Beynimden geçen düşünceler.
Yazmakla asla bitmez,
Çektiğim tüm dertler.
Biraz sevinç, biraz hüzün,
Biraz da neşe
Sayıklarım hece hece.

Aşk, isyan, sitem;
Gönül çıkmazda her dem;
Kalemim ve ben
Ayrılmaz iki dost olduk,
Gece gündüz bilip bilmeden.

Savrulan yapraklar;
Dile de gelmez ki
Her daim duygular;
Toplarım kucak kucak
Biraz sevgi, biraz hasret.

Mecelim kalmasa da,
Olsam da isyanlarda,
Bir kelamı yeter dostun,
Bir selam de benden
Hem de en derinden.